

UDSTILLING MED VÆRKER AF BILLEDKUNSTNER MARIANNE JØRGENSEN

- rummer også årets julekalender fra 1. december 2012

At Teresa Nielsen, museumsleder

Siden 1995 har særudstillingen fra den første december årligt rummet en obligatorisk del: 24 montrer, der i julemåneden gradvist åbnes med de til-meldte hold – byens største julekalender!

Ofte har udstillingen været opbygget af billedhuggere. Deres værker er med til at belyse, hvor den kunstart har bevæget sig hen, siden museets hoved-person, Niels Hansen Jacobsen, døde i 1941.

I år er det den alsidige billedkunstner Marianne Jørgensen (født 1959), der har taget imod invitationen. Hun er uddannet på Det Jyske Kunstakademi i årene 1981-85, og har arbejdet med skulptur, installationer, keramik, video, maleri, syning, tegning og meget, meget mere. Gang på gang markerer hun sig med værker på uventede steder i uventede materialer.

Politisk protest

En del af Marianne Jørgensens værker er båret af en politisk indignation, hvor hun gennem kunstværker på sin egen facon påtaler eksempelvis køns-spørgsmål eller krigen i Irak. Trille tommelfingre gør hun ikke!

Det siges, at der herhjemme har været ringe reaktion på Danmarks engage-ment i Irak. Vel gik de ikke på barrikaderne, men en del kunstnere har leve-ret en aktivt protesteret, som det ses i værker af John Körner, Peter Carlsen og Marianne Jørgensen. Den 20. marts 2003 - kort efter, at Danmark gik med i slaget om Irak - udførte hun en lille, stille, engagerende aktion. I Århus midtby tilbød hun de forbigående at sy slogans som *Fred, Stop krigen* eller *Jeg stemte ikke på dem* på deres tøj.

I *Avaritia* (det latinske ord for *griskhed*) skaber Marianne Jørgensen i 2005 et billede på krigens meningsløshed og den uforløste vrede. En papmaché af-formning af en tank kører rundt i hendes baghave og skyder med kartofler, der indsamles og omhyggeligt plantes. De slår rødder, spirer, vokser op og danner efter plantningsmønsteret ordet *ira* (vrede på latin) - en underfundig, mangetydig protest.

I april 2006 samlede hun en endnu mere vidtrækkende protest. Hundredvis af engagerede folk – enkeltvis og i strikkeklubber i USA, England og Dan-mark – leverede over 4.000 personlige 15x15 cm strikkede lapper, der i sammensyet form blev til et broget tæppe. Det blev foran Kunsthallen Nikolaj i København draperet om en ægte 15 tons kampvogn. Lapperne var koordi-neret i pink, en komplementærfarve til armygrøn. Med strikkens konnotatio-ner af tid, overskud og hjemlig hygge fik den stille tekstile-protest ophævet destruktionsapparatet som magtsymbol. I fællesskab var der skabt et mod-standstæppe med Marianne Jørgensen som konceptmager, der trak i tråde-ne og fik dem samlet til én helhed med nål og tråd.

Kunstgræs i Vejle

Til Vejle kommune har kunstneren leveret et oplæg til syv forskellige land-skabsprojekter, der dog endnu ikke er ført ud i livet. Men under Trekantom-rådets designbiennale sommeren 2007 udførte hun et usædvanligt projekt i midtbyen. *Grønvestergade* var en 1350 m² væg-til-væg rullegræsbeklæd-ning af det centrale handelsstrøg. Hvad opstår i det fælles rum, når man i stedet for fliser, brosten og cement møder naturens blødere materialer? Ta-ger folk en snak frem for at haste hjem gennem det ellers hårde byrum? Ud-lægningen fik en poetisk, let tone ved stationen, hvor en stribe rullegræs i skråskrift dannede ordene *Tiden går*. Der var en del, der tog imod græssets invitation.

Nedfældet skrift

I stor landskabelig kontekst afsluttede Marianne Jørgensen i 2005 et værk, der indgår i Kerstin Bergedals *Trekroner Kunstplan*. I den nye by udenfor Roskilde nedfældede hun i stort format en linie/sti, der snor sig mellem huse og danner ordene *lykke*, *LYT*, *en cirkel*. I skråskrift er *lykke* lagt ud i brosten, så man kan gå på det som græsslangen i Vejle. *LYT* er store granitbogstaver i siddehøjde. Her kan man fx lytte til børnene på legepladsen.

I arealer ved siden af sit hjem satte hun fra 2010 ordene *Love Alley*. De blev sprængt med dynamit og slutteligt asfalteret. De danner infrastrukturen i kunstprojektet af samme navn, hvor hun bad kolleger bidrage med hver deres værk. I august 2011 måtte *Love Alley* vige pladsen til fordel for kommunale boldbaner.

Kunstnermøder på Vejen Kunstmuseum

Marianne Jørgensen var i 2009 – sammen med René Schmidt, Esben Klemann og Eva Steen Christensen – én del af skoleformidlingsprojektet *Kunstnermøder*. Det var spændende at se børnenes reaktioner på hendes fotos af planter, der viste sig at være gengivelser af aftryk på hendes hud af planter, som hun havde ligget på.

Her opstod en ny vinkel på den victorianske beskæftigelse: "at presse blomster"!

Skole- og børnehavehold kan tage del i åbningen af julekalenderen. Det er i år museets formidler, billedhugger Sophus Ejler Jepsen, der står for skoleomvisningerne. TILMELDING man.-fre. kl. 10-12 på tlf. 75360482 eller pr. mail: museum@vejenkom.dk.

